

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21-22 листопада 2024 року**

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнєшук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач науково-методичної лабораторії управлінської діяльності та забезпечення якості освіти, старший викладач кафедри філософії освіти КЗВО «Одеської академії непевної освіти Одеської обласної ради» , к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №7, від 26 грудня 2024 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21-22 листопада 2024 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського , 2024. 134 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
© Університет Ушинського, 2024

професійної підготовки курсантів вищих військових навчальних закладів : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Нац. Академія Держ. прикорд. служби України імені Богдана Хмельницького. Хмельницький, 2007. 234 с.

5. Рамкова програма з німецької мови для професійного спілкування для вищих навчальних закладів України / С. М. Амеліна, Л. С. Аззоліні, Н. Є. Беньямінова та ін. Київ : Ленвіт, 2006. 90 с.

Рожнова Тетяна, Україна

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНО-ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ОСВІТНІХ, ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У сучасних умовах інформаційного суспільства технологічний підхід до творчого розвитку майбутніх педагогів – це інноваційний напрям у педагогічній освіті, який передбачає використання сучасних технологій для стимулювання творчого мислення, розвитку креативності та підготовки педагогів, здатних адаптуватися до швидкозмінного освітнього середовища.

Сьогодні важливим завданням вищої освіти є підготовка майбутніх фахівців, зокрема магістрів освітніх, педагогічних наук, до ефективного використання інформаційних технологій в освітньому процесі, оскільки ІТ дозволяють зробити навчання цікавішим та інтерактивнішим, що підвищує мотивацію здобувачів освіти. Адже використання інформаційних технологій сприяє розвитку критичного мислення, креативності, комунікативних навичок та вміння працювати в команді. До того ж кожна технологія сприяє активізації та інтенсифікації освітньої діяльності здобувачів, надаючи ефективності результатам їхніх навчальних досягнень, активізуючи креативність, сприяючи творчому самовиявленню, розвитку та вдосконаленню знань, умінь і навичок здобувачів.

Освітня технологія – інтегративна модель, що об'єднує в єдину цілісну систему мету, зміст, дидактичний комплекс (педагогічні умови, методи, прийоми, засоби, інформаційно-технічне забезпечення) та результат освітнього процесу, побудованого на філософії й методології українознавства, життєтворчості особистості [3].

Ефективною й актуальною наразі освітньою технологією є дистанційна форма навчання, якій властиве застосування специфічних стратегій і тактик взаємодії студента з носіями та джерелами нових для нього знань. Це створює навчальне інформаційне середовище, яке охоплює комп'ютерні інформаційні джерела, електронні бібліотеки, відео- та аудіоматеріали, навчальні посібники тощо. Це дає змогу студентам опановувати знання як самостійно, так і під керівництвом викладача, двосторонньо комунікувати з великою кількістю користувачів, діяльність яких відстежується і контролюється [4].

Як відомо, дистанційне навчання потребує неабиякої самоорганізованості та вміння розрахувати свій час, щоб не допустити явища прокрастинації [5].

У цьому контексті важливим є чітке планування часу для успішного дистанційного навчання, виконання індивідуальних та групових творчих завдань, у підтриманні «прямого і зворотного інформаційного зв'язку з самим собою. Цей процес здійснюється як акт самоаналізу через самосхвалення або самозасудження (які часто змінюють один одного) результатів самоконтролю, власної поведінки» [2, с. 15].

Моделі дистанційного навчання через інтернет – різноманітні, найтипівіші з них – безконтактні (виключають очне спілкування викладача та студентів) і контактні (передбачають періодичні особисті зустрічі викладача та студентів).

Використання мережевих технологій для професійного саморозвитку (зацікавленість досвідом своїх колег, готовність до виконання науково-дослідної діяльності в мережі, оцінка досягнутого рівня самоосвіти, здійснення рефлексії педагогічної діяльності) [1, с. 27].

Для проведення онлайн-занять використовуються освітні платформи Zoom (дає можливість для проведення онлайн-уроків, вебінарів та онлайн-зустрічей з демонстрацією екрану, спільного використання дошки, запису занять тощо); Google Meet (інтегрується з іншими сервісами Google, такими як Google Classroom та Google Calendar). Для зворотнього зв'язку зі здобувачами вищої освіти, розміщення навчального матеріалу, для створення та ведення онлайн-курсів, завдань та результатів виконаних робіт студентів, перевірки й оцінювання їх використовується платформа Google Classroom тощо. Популярними є: сервіс Google Forms – для створення опитувань, тестів та анкет з можливістю автоматичного збору та аналізу результатів; Quizizz – для створення вікторин та тестів з можливістю отримання миттєвого зворотного зв'язку; Kahoot – онлайн-сервіс для створення вікторин та ігор з елементами гейміфікації; Powtoon як один із сервісів для створення інтерактивних презентацій в анімаційному форматі тощо.

Швидкий розвиток технологій, глобалізація та індивідуалізація навчання вимагають від педагогів нових компетенцій, зокрема творчого мислення та здатності до інновацій, адже творчий педагог здатний створити умови для всебічного розвитку особистості учня, його інтелекту, емоцій та творчих здібностей.

Серед напрямків технологічного підходу можна виокремити такі, як:

1) використання онлайн-платформ для створення інтерактивних навчальних матеріалів, проведення віртуальних лабораторних робіт, організації онлайн-обговорень та проєктів;

2) застосування мобільних додатків для навчання, створення цифрових портфоліо, проведення опитувань та збору зворотного зв'язку;

3) впровадження технологій віртуальної та доповненої реальності (VR- та AR-технологій для імерсивного навчання, моделювання реальних ситуацій та проведення експериментів);

4) використання штучного інтелекту (застосування алгоритмів машинного навчання для персоналізації навчання, адаптації навчальних програм та автоматизації рутинних завдань);

5) навчання майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук основам програмування для створення власних навчальних програм та інструментів;

6) застосування методів дизайн-мислення для розробки інноваційних освітніх рішень.

Отже, незважаючи на виклики, технологічний підхід відкриває нові можливості для розвитку творчого потенціалу майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук. Завдяки використанню сучасних технологій можна створити більш ефективну, інтерактивну та індивідуалізовану систему підготовки педагогічних кадрів.

Література

1. Андрєєв О. О., Бугайчук К. Л., Каліненко Н. О., Колгатін О. Г., Кухаренко В. М., Люлькун Н. А., Ляхоцька Л. Л., Сиротенко Н. Г., Твердохлебова Н. Є. Педагогічні аспекти відкритого дистанційного навчання. Харків : «Міськдрук», 2013. 212 с.

2. Бабко Т. М. Технології самоменеджменту як важливий чинник підготовки керівника освітнього закладу. *Імідж сучасного педагога*. 2017. № 7 (176). С. 13–15.

3. Перспективні освітні технології : наук.-метод. посібник / за ред. Г. С. Сазоненко. Київ : Гопак, 2000. 560 с.

4. Писанко М. Л. MOODLE як засіб дистанційного навчання майбутніх перекладачів аудіювання англійською мовою. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. Том 75. №1. С. 237–250.

5. Яценко Е., Левандовська І. Дистанційна освіта в освітній діяльності вищої школи: виклики часу. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*. 2021. № 1. URL:<http://gsip.wunu.edu.ua/index.php/gsipua/article/view/20/10>.

Ручкіна Маріанна, Україна

РОЛЬ ПОЗНАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ У ФОРМУВАННІ М'ЯКИХ НАВИЧОК (SOFT SKILLS) ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Актуальність теми полягає у сучасних викликах, які постають перед освітою та професійною діяльністю. Сьогодні на ринку праці все більше цінується не лише академічна успішність і спеціальні знання, а й м'які навички, такі як комунікація, лідерство, емоційний інтелект, робота в команді, адаптивність та креативність. З огляду на це, заклади освіти повинні приділяти увагу розвитку цих навичок у здобувачів освіти, що робить позанавчальну роботу важливим елементом освітнього процесу.

Позанавчальна робота, зокрема участь у самоврядуванні, волонтерських проєктах, спортивних секціях, мистецьких гуртках та інших ініціативах, є

ВЧИТЕЛЯ-ЛОГОПЕДА: АНДРАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	
Лі Мяо SWOT-АНАЛІЗ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КИТАЇ	78
Мотузенко О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	82
Полежаєв Ю. ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ГРАМОТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	85
Рожнова Т. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНО-ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ОСВІТНІХ, ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК В СУЧАСНИХ УМОВАХ	88
Ручкіна М. РОЛЬ ПОЗНАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ У ФОРМУВАННІ М'ЯКИХ НАВИЧОК (SOFT SKILLS) ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	90
Рябовол Л. НОВЕЛИ ОСВІТНЬОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ	93
Салата Г. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЄВРОПИ та УКРАЇНИ: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ	96
Фомічова О. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМИ ЗНАННЯМИ ЯК НАПРЯМОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	98
Секція 5	
Бортнік О. КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ МОДЕЛЕЙ ЗАХИСТУ ОСВІТНІХ ПРАВ ДІТЕЙ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	102
Завалій (Попюк) Я. РОЗВИТОК ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПРОЕКТІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН	105
Кузнецова Ю., Самсонова О., Чорна Г. ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ	108
Масляк П. АГРЕСИВНА ГЕОГРАФІЯ	111
Новікова О., Панькова О. ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ ТА ТРУДОВІЙ СФЕРІ: ПРОБЛЕМИ, МОЖЛИВОСТІ, ОРІЄНТИРИ НА ЄС	114
Черненко Н., Цзінь Фанфей	117